

ВИЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФФІЦІАЛЬНАЯ

№

ГАЗЕТА

43.

KURYER WILEŃSKI.

GAZETA URZEDOWA.

Вильна. ПЯТНИЦА, 6-го Іюля. — 1847 — Wilno. PIĄTEK, 6-go Czerwca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТИЯ.

Санктпетербургъ, 1-го Іюня.

Высочайшими Грамотами, 21-го Апрѣля, Все-
милостивѣйше пожалованы Кавалерами орденовъ: Св.
Владимира 2-й степени, Старшій Совѣтникъ Министер-
ства Иностранныхъ Дѣлъ, Тайный Совѣтникъ Баронъ
фонъ дер-Остен-Сакенъ; Св. Аицъ 1-й степени:
Чрезвычайный Посланникъ и Полномочный Министръ
при Соединенныхъ Американскихъ Штатахъ, Тайный
Совѣтникъ Бодиско, и Управляющій Правлениемъ
Низового Округа Корабельныхъ Лесовъ, Генераль-
Майоръ Дурасовъ, и Св. Станислава 1-й степени,
Инспекторъ Военныхъ Госпиталей, Генераль-Майоръ
Вохинъ.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Военному Вѣдом-
ству, 24-го Мая, Презусъ Комиссіи Военного Суда,
при Виленскомъ Ордонанс-Гаузѣ, состоящій по Армії
Подковникъ Черторижскій 2-й; уволенъ отъ службы
за болѣзнь Генераль-Майоръ, съ мундиромъ и пен-
сіономъ полного оклада, опредѣленного Уставомъ 6-го
Декабря 1827 года.

— Высочайшимъ Приказомъ, по Гражданскому Вѣ-
домству, 20-го Мая, Инспекторъ Гродненской Гимна-
зіи, Коллежскій Совѣтникъ Іванатовичъ, назначенъ
Директоромъ Училища Олонецкой Губерніи,

Въ Высочайшемъ Именномъ Указѣ, данномъ на
имя Г. Министра Финансовъ, за собственоручнымъ
Его Императорскаго Величества подписаніемъ, 25-го
Апрѣля 1847 года, изображенено:

„Для покрытия части расходовъ, предстоящихъ
въ 1847 году по устройству С. Петербурго-Москов-
ской желѣзной дороги, разрѣшить Указомъ, даннымъ
Правительствующему Сенату въ 21-й день Января сего
года, выпускъ двухъ разрядовъ (серій) VIII и IX, би-
летовъ Государственного Казначейства, въ три милли-
она рублей серебромъ каждыи, и предназначены въ
запасъ еще два разряда, X и XI, на случай дальнѣй-
шей въ томъ надобности.

„Нынѣ признавъ нужнымъ разрѣшить на тотъ
же предметъ выпускъ изъ сихъ двухъ разрядовъ би-
летовъ Государственного Казначейства одного, а именно
X, съ назначеніемъ срока теченія процентовъ по
ниму съ 1-го Іюля 1847 года, повелѣваю вамъ учинить
по сему предмету надлежащія распоряженія, и
донести о томъ Правительствующему Сенату для опу-
бликованія.“

— Государь Императоръ, по Положенію Комитета
Гр. Министровъ, 8-го минувшаго Апрѣля состоявшемъ

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 1-go Czerwca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 21-go Kwietnia, Naj-
łaskawięt mianowani zostali Kawalerami Orderów: Św.
Włodzimierza 2-ej klasy, Starszy Radca Ministerstwa
Spraw Zagranicznych, Radca Tajny Baron von-der-
Osten-Sacken; — Św. Anny 1-ej klasy: Posel Nadzwyczajny i
Minister Pełnomocny przy Stanach-Zjednoczonych
Amerykańskich, Radca Tajny Bodisco, i Kierujący Za-
rządem Okręgu Niższoj Wolgi Lasów, dostarczających
budulec dla marynarki, Jenerał-Major Durasow, oraz Św.
Stanisława 1-ej klasy, Inspektor Szpitalów Wojennych,
Jenerał-Major Wochn.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Wo-
jennym, 24-go Maja, Prezes Komisji Wojskowego Sądu
przy Wileńskim Ordynans Hauzie, liczący się w Armii
Półkownik Czertoryjski 2-gi, z powodu choroby uwolnio-
ny ze służby w stopniu Jenerał-Majora, z mundurem i
pensją całą gaży, podległy ustawy 6 Grudnia 1827 roku.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, w Wydziale Cy-
wilnym, 20-го Maja, Inspektor Gymnazyum Gredzień-
skiego, Radca Kollegialny Ihnatowicz, mianowany Dy-
rektorem Szkół gubernij Ołoneckiej.

W Najwyższym Imiennym Uzakie, danym P. Mi-
nistrowi Skarbu, za własnoręcznym Jego Cesarskiej Mośc
podpisem, 25-go Kwietnia 1847 roku, wyrażono:

„Dla pokrycia części wydatków, przewidywanych na
rok 1847 z powodu budującej się St. Petersburgsko-Mos-
kiewskiej drogi żelaznej, dozwolone zostało przez Uzak
dany Rządzącemu Senatowi 21-go Stycznia tego roku, pu-
szczenie w obieg dwóch serii VIII i IX biletów Pod-
skarbistwa Państwa, na trzy miliony rubli srebrem każda,
i przygotowanie w zasadzie dwie serie X i XI, na przy-
padek dalszej w tej mierze potrzeby.

„Teraz uznawszy za rzeczy potrzebną dozwolić w tym-
że celu puścić w obieg z tych dwóch serii biletów Pod-
skarbistwa Państwa jedną, a mianowicie X, z naczyniem
od niżej terminu procentów od d. 1-go Czerwca 1847 roku,
rozkażuję wam wydać w tej mierze stosowne rozporządze-
nie, i zawiadomić o tem Rządzący Senat dla powszechnego
ogłoszenia.“

— Jego Cesarska Mość, w skutku uchwały Komitetu
PP. Ministrów, z d. 8 Kwietnia, Najwyższej rozkazać raczył:

муся, Высочайше повелѣть соизволилъ: дозволить учредить въ С. Петербургѣ, подъ покровительствомъ Его Высочества Принца Ольденбургскаго, Лечебное Заведеніе для чиновниковъ и вообще лицъ средняго состоянія, въ видѣ опыта на пять лѣтъ съ тѣмъ, чтобы исчисленный на первоначальное устройство заведенія сего и на ежегодное содержаніе онаго деньги, отпустить заимообразно изъ суммъ С. Петербургскаго Приказа Общественнаго Призрѣнія, за установленные проценты, съ возвратомъ суммы, по мѣрѣ поступленія доходовъ отъ заведенія.

— Государь Императоръ, для отвращенія несчастныхъ случаевъ отъ пожара, Высочайше повелѣть соизволилъ: отнюдь не дозволять варки пищи и куренія табаку какъ на баркахъ съ хлѣбомъ, такъ равно и близъ оныхъ и хлѣбныхъ пристаней.

Odessa, 13 Maja.

Къ жалобамъ на упорную засуху цынѣшнею весною по Херсонской Губерніи, присоединяются мало утѣшительныя извѣстія и изъ окрестныхъ Губерній: Бессарабіи, Подольской и Кіевской, пользующихся обыкновенно климатомъ, болѣе благопріятнымъ для растительности; и тамъ весна запоздала и дожди, хотя и перенадали, но въ недостаточномъ количествѣ для обезпечения урожая хлѣбовъ и особенно травъ; въ себѣ, кажется, слѣдуетъ ожидать почти общаго недостатка въ нашемъ краѣ. Въ Крыму были дожди, хотя и поздно; въ Кавказской Области жалуются на чрезвычайное запозданіе весны, а за Кавказомъ на появленіе сарачи въ значительныхъ массахъ.

ВНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТИЯ.

Франція.

Парижъ, 28 Мая.

Вчера палата первовъ утвердила, 100 голосами противъ 13, проектъ закона, принятый палатою депутатовъ, на основаніи котораго французскій банкъ уполномоченъ выпускать ассигнаціи въ 200 фр. Затѣмъ палата первовъ приняла большинствомъ 103 противъ 7 голосовъ, проектъ закона, коимъ назначено до 208,274 фран., на улучшеніе устройства иѣкоторыхъ университетскихъ зданій.

— Бюджетная комиссія, — пишутъ въ *Journal des Débats*, — рѣшилась, во Вторникъ, сдѣлать важное постановленіе, на которое министръ публичныхъ работъ согласился только по необходимости. Она предлагаєтъ слѣдующія измѣненія: 1) сумму въ 66 миллионовъ, назначенную для постройки желѣзныхъ дорогъ, уменьшить до 44,300,000 фр.; 2) 19 миллионовъ для гаваней и маяковъ, уменьшить до 17 миллионовъ; 3) 15 миллионовъ, требуемые для королевскихъ дорогъ, уменьшить до 2 миллионовъ; 4) 14 миллионовъ, требуемые для проведения новыхъ каналовъ, уменьшить до 9 миллионовъ; 5) 15 миллионовъ, требуемые на очищеніе рѣкъ, уменьшить до 14 миллионовъ. Такимъ образомъ бюджетная комиссія хочетъ сумму въ 131 миллионъ фр., включенную въ бюджетъ на 1848 годъ, уменьшить до 86-ти миллионовъ франковъ. Равно и по бюджету чрезвычайныхъ работъ по военному министерству, требующему 22,380,000 фр., комиссія желаетъ уменьшить расходы до 10 миллионовъ фр. Паконецъ требуемые для работы по флоту 6,500,000 фр., — желаетъ уменьшить до 1,500,000 франковъ.

— На Тулонскомъ реїдѣ господствуетъ величайшая дѣятельность. Капитанъ корабля „Телемакъ“, вышедшаго 16-го числа изъ Мальты, замѣтилъ также большое движеніе и въ тамошнемъ англійскомъ флотѣ.

— Снова одинъ изъ версалскихъ нотаріусовъ бѣжалъ съ 2-ми миллионами фр. Такія происшествія случаются все чаще и чаще. Зная, какъ важны во Франціи должности нотаріусовъ, можно изъ него заключить, что это — признаки скораго паденія общества.

29 Maja.

Во вчерашнемъ засѣданіи палаты депутатовъ, при разсмотрѣніи проекта Г. Ремиля, о налогѣ съ собакъ, оказалось равное число голосовъ, именно 129 въ пользу налога и столько же противъ онаго; по сейму, согласно принятому обыкновенію, проектъ сей, по случаю равенства мнѣній, былъ отринутъ.

— Морской министръ герцогъ Монтебелло прибылъ изъ Неаполя. Герцогъ Бороли отказался отъ должностіи посланика въ Лондонѣ.

dozwolić zaprowadzenia w Petersburgu, pod opieką Jego Wysokości Księcia Oldenbur gskiego, Zakładu Lekarskiego dla urzędników i w og³oñci osób średniego stanu w sposobie próby na lat pięć, z warunkiem, iżby obliczone, na pierwiastkowe urządzenie tegoż Zakładu i na coroczne jego utrzymanie, fundusze, były wydane w pozytywie z summ Petersburgskiej Opieki Pow szcznej, na przepisany procent, ze zwrotem tej kwoty, w miarę wpływu dochodów z Zakładu.

— JEGO CESARSKA Mość, dla zapobieżenia nieszczęśliwym przypadkom z pożarów, Najłaskawiejszą rozkazac racy: nie dozwalać zgóla gotowania jedzenia i palenia tytoniu tak na statkach ze zbożem, jako też i w bliskości tych statków lub przystaui zbożowych.

Odessa, 13 maja.

Do powszechnych uza³eñ na ciągłą posuchę terazniejszej wiosny w gubernii Chersońskiej, łącząc się jeszcze nie nader pomijalne doniesienia z okolicznych gubernii: Bessarabskiej, Tadolskiej i Kijowskiej, w których klimat zwykle bardziej sprzyjajc urodzajom; równie i tam wiosna była opóźniona, i chocia deszcze padały niekiedy, nie w takié wszakże ilości, ażeby mogły rokowaæ pomyślny zbiór zboża, a szczególnie siana, którego brak, jak się zdaje, będzie dość dotkliwy w naszej stronie. W Krymie deszcze padały, chociaż wprawdzie za późno; w obwodzie Kaukazkim uza³a siê na nadzwyczajne opóźnienie wiosny, a za Kaukazem na ukazanie się szarańczy w znacznych massach.

WIADOMOŚCI ZAGRANICZNE.

Francja.

Paris, 28 maja.

Wezoraj Izba Parów uchwaliła projekt do prawa, przyjęty przez Izbę Deputowanych, mocą którego, bank francuski upoważniony został do wydawania biletów na 200 fr. Projekt ten uzyskał większość 100 głosów przeciw 13. Następnie przyjęta Izba pominienna, większość 105 głosów przeciw 7, projekt do prawa, przeznaczający 208,274 fr. na ulepszenie niektórych budowli uniwersyteckich.

— Komisja budżetowa — pisze *Journal des Débats* — powzięta na swoim wtorkowym posiedzeniu ważne postanowienie, do którego Minister robót publicznych tylko poniewolnie się przychylił. Proponuje ona następującą redukcję: 1) 44,300,000 fr. z żądanej na budowę drogi żelaznej summy 66 milionów; 2) 17 milionów z żądanych 19 milionów na porty i latarnie morskie; 3) 2 miliony z żądanych 15 milionów na drogi królewskie; 4) 9 milionów z żądanych 14 milionów na budowę nowych kanałów; 5) 14 milionów z 15 milionów żądanych na ulepszenie rzek. Komisja budżetowa chce przeto summe 131 milionów franków, zamiesconą w budżecie na r. 1848, zredukować do 86 milionów. I w budżecie nadzwyczajnych robót w ministerstwie wojny, wynoszącym 22,380,000 fr., Komisja żąda również zmniejszenia o 10 milionów franków. Nakoniec żądane na roboty w marynarce 6,500,000 fr. pragnie zmniejszyć o 1,500,000 franków.

— W porcie Tulońskim panuje nadzwyczajna czynność. Kapitan okrętu *Telemak*, który dnia 16 t. m. opuścił Malta, postrzegał także wielki ruch pomiędzy tameczu flotą angielską.

— Znowu jeden notaryusz, z Wersalu, uciekł z 2 milionami franków. Takie wypadki coraz się częściej zdarzają. Wiedząc, jak ważnymi osobami są we Francji notaryusze, można istotnie powiedzieć, że to są symptomata bliskiego rozprzeczenia społeczeństwa.

Dnia 29 maja.

Na wezorajszym posiedzeniu Izby Deputowanych, projekt P. Remilly, w przedmiocie nałożenia podatku od psów, otrzymał zupełną równość głosów, to jest 129 za podatkiem, a 129 przeciw temu; zatem, według przyjętego zwyczaju, przy równości zdani został odrzucony.

— Xiążę Montebello, Minister marynarki, przybył z Neapolu. Xiążę Broglie nie przyjął posady poselskiej w Londynie.

— Бывший португальский министр герцогъ Палмела, возвращающийся изъ Лондона, куда ездилъ для соизданій съ лордомъ Пальмерстономъ, прибылъ въ Парижъ, и послѣ конференціи съ Г. Гизо, намѣренъ немедленно отправиться чрезъ Мадридъ въ Лиссабонъ.

— Правительство заключило съ Королемъ Баварскимъ почтовую конвенцію, которая получена здѣсь изъ Мюнхена съ однимъ изъ чиновниковъ французского посольства.

— Въ Кабиліи не обошлось безъ непріятельскихъ дѣйствій; не сколько племенъ не хотѣли принять условій маршала Бюко, который вынужденъ былъ послать войска въ свою страну. Кабилы сначала сопротивлялись, но были отражены съ урономъ. Въ слѣдствіе этого предводители племенъ покорились. Французы лишились въ этой стычкѣ 57 чел. убитыми и ранеными.

— Говорятъ, что множество Маронитовъ намѣрены переселиться въ Алжиріо. Правительство хочетъ назначить для нихъ епископа ихъ вѣроисповѣданія, и только по дѣламъ гражданскимъ подчинить ихъ внутреннему управлению.

30 Мая.

Во вчерашнемъ засѣданіи, палата первовъ приняла, 112 голосами противу 22, проектъ закона о суммахъ на тайные расходы.

— Палата депутатовъ занималась разсмотрѣніемъ прошений.

— Канцлеръ и комиссія суда первовъ поручили Г. Ренару представить докладъ по дѣлу ген. Кюбера. Комиссія отсрочила свои засѣданія до представленія этого доклада, который вѣпрежде двухъ недѣль будетъ готовъ.

— Эскадра герцога Жуэнвильского подняла 25 Мая паруса; она состоитъ изъ 6 линейныхъ кораблей, 2 фрегатовъ, 3 паровыхъ фрегатовъ и 1 паровой корvette, на которыхъ находится 900 пушекъ. Эскадра намѣрена отплыть въ Жуанскій заливъ, въ Чивитавеккію, Песоль и Алжиръ, и послѣ посыщенія испанскихъ береговъ прибудетъ обратно въ Тулонъ.

— Въ сегодняшнемъ Монтерѣ обнародована реляція маршала Бюко о послѣднихъ стычкахъ съ Кабилами. Племя Бени-Аббесъ напало на французскій бивакъ, на правомъ берегу реки Сагель. Кабилы открыли жаркий огонь и полагали, что совсѣмъ погребли Французовъ. На другой день маршалъ предписалъ войскамъ произвести аттаку: 17 Мая Французы штурмомъ овладѣли высотами, и присильномъ сопротивліи потерпали 57 человѣкъ, при чёмъ сожжены три селенія, въ которыхъ были пороховые и оружейные заводы. Послѣ этой побѣды покорилась вся средняя Кабилія, которую маршалъ раздѣлилъ на 24 племени, назначилъ въ онихъ начальниковъ, и установилъ небольшую подать, поручивъ Кабиламъ охранять проходящіе транспорты. Великая Кабилія, отъ Бужін до Сетифа и Гамзы, покорилась Французамъ. Маршалъ возвратился въ Алжиръ, а экспедиціонныя войска остались для наблюденія за точнымъ исполненiemъ условій.

— Въ *Constitutionnel* получено извѣстіе изъ Танжера отъ 15 с. м., что значительная часть Рифы возстала противъ мароккскаго императора, и что Абд-эль-Кадеръ провозглашенъ Султаномъ. Правительственные войска, отправленныя для погашенія мятежа, были разбиты. Абд-эль-Кадеръ получилъ значительное количество сѣщихъ припасовъ и амуниціи изъ Гибралтара.

Англія. Лондонъ. 27 Мая.

Въ N. 259-мъ, отъ 28-го Мая, въ *Journal de St.-Pétersbourg* напечатано:

„Въ англійскихъ газетахъ сообщаются слѣдующія извѣстія о пребываніи Его Императорскаго Высочества Государя Великаго Князя Константина Николаевича въ Лондонѣ: „Великій Князь, прибывъ въ Лондонъ 10-го (22-го) Мая, въ 11 часовъ утра, остановился въ *Mivart's Hotel*. Послѣ некотораго отдохновенія, Его Императорское Высочество изволилъ прогуливаться пѣшкомъ и поѣхать мимоходомъ заведеніе ювелировъ Стора и Мортимера. Потомъ Высокій Путешественникъ ездилъ верхомъ въ Гайд-Паркъ и, послѣ обѣда, въ *Mivart's Hotel*, отправился въ театръ Итальянской оперы, въ ложу Ея Величества Королевы, находившейся въ Клермонтѣ. Вдовствующая Ко-

нажка Palmella, бывшій Minister portugalski, wracajÄ z Londynu, gdzie miaÅ dÄngÄ naрадz z Lordem Palmerstonem, przybyÅ do Paryza, i po odbytyj konferencji z P. Guizot uda siÄ natychmiast przez Madryt do Lizbony.

— Rząd zawarł konwencję pocztową z Królem Bawarskim, którą przywiózł tu z Monachium jeden z urzędników poselstwa francuzkiego.

— W Kabylii przyszło do kroków nieprzyjacielskich. Kilka plemion nie chciało przyjąć warunków Marszałka Bugeaud, który przeto zmuszony został wysłać wojska do ich siedzib. Kabylowie stawili opór, ale ze stratą zostali odpierci. W skutku tych potyczek, naczelnicy poddali się na taski Francuzi utracili w tych utarczkach 57 ludzi, tak w zabitych jako też i ciężko rannych.

— Mówią, że bardzo wielu Maronitów ma zamiar przesiedlić się do Algierii. Rząd chce dla nich ustanowić Biskupią wyznania, i tylko w sprawach cywilnych poddać ich administracji krajowej.

Dnia 30 maja.

Na wczorajszym posiedzeniu Izba Parów, przyjęła 112 głosami przeciw 22 projekt do prawa o funduszach tajnych.

— Izba Deputowanych zajmowała się rozbiorom prośb.

— Kanclerz i komisja sądu Parów zlecił P. Renouard ułożyć sprawozdanie w sprawie Jenerała Cubières. Komisja odroczyła swoje posiedzenie aż do wysłuchania rzeczonego aktu, który ledwie za dwa tygodnie wygotowany będzie.

— Eskadra Księcia Joinville wyszła dnia 25 maja pod żagle. Składa się z 6 okrętów liniowych, 2 fregat, 3 parowych fregat i 1 parowej korwety, które mają razem 900 dział. Eskadra ma się udać do odnogi Juan, Civitavecchia, Neapolu i Algieru, a po zwiedzeniu brzegów hiszpańskich ma powrócić do Tulonu.

— Monitor ogłosił dzisiaj raport Marszałka Bugeaud o ostatnich potyczkach z Kabylami. Pokolenie Beni-Abes uderzyło na bivak francuzki rozłożony na prawym brzegu rzeki Sahel; Kabylowie utrzymywali ciągły ogień i byli przekonani, że Francuzów zupełnie zniszczyli. Nazajutrz Marszałek dał rozkaz do natarcia: wojsko, 17 maja, zdobyło szturmem wzgórze, mimo silnego oporu, przyczem Francuzi stracili 57 ludzi; w walce tej spalone trzy wsie, w których znajdowały się fabryki prochu i broni. Po tej porażce poddała się cała środkowa Kabylia, którą Marszałek na 24 plemiona podzielił, naczelników ustanowił, podatek lekki nałożył, i polecił Kabylem czuwanie nad przewozem transportów. Cała wielka Kabylia od Budžii do Setifu i Hamzy przeszła w posiadanie Francji. Marszałek wrócił do Algieru, a wojska użyte do wyprawy czuwają nad wykonaniem nałożonych warunków.

— Constitutionnel otrzymało wiadomość z Tangeru, z dnia 15 b. m., że większa część Rifu powstała przeciw Cesarzowi Marokańskiemu, i że Abd-el-Kader został Sultanem ogłoszony. Wojska rządowe wysłane dla przytumienia powstania zostały pokonane. Abd-el-Kader otrzymać miał znaczne zapasy żywności i amunicji z Gibraltaru.

ANGLIA. Londyn, 27 maja.

W 259-m N., pod dniem 28-m Maja, w *Journal de St.-Pétersbourg* umieszczone:

„W gazetach angielskich czytamy o następujących szczegółach pobytu w Londynie JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI WIELKIEGO XIĘCIA KONSTANTEGO NIKOLAJEWICZA: „Wielki Xiąże przybywszy do Londynu d. 10-go (22-go) maja, o pół do 12-ej z rana, stanął w *Mivart's Hotel*. Po krótkim wypoczynek, Jego CESARSKA WYSOKOŚĆ raczył udać się na przechadzkę, i mimo idąc odwiedził zakład jubilerów Stora i Mortimera. Potem dostał jazdy podróznej jeżdżil konno do Hyde-Park, i po obiedzie w Hotelu Mivarta, udał się do teatru włoskiej opery, gdzie zajął lożę Najjaśniejszej Królowej, która znajdowała się naowczas w Clermont. Królowa wdowa, zajmując przyległą lożę, oświadczyła chęć widzenia JEGO CESARSKIEJ WYSOKOŚCI,

ролева, занимая сослужившую ложу, изъявила желание видеть Его ИМПЕРАТОРСКОЕ Высочество, и Великий Князь посыпалъ засвидетельствовать Свое уважение какъ вдовствующей Королевѣ, такъ и Герцогинѣ Кентской, которая была вмѣстѣ съ нею. Назавтра, въ Воскресеніе, въ день Сошествія Св. Духа, Его Высочество слушалъ литургію въ церкви посольства и по окончаніи Божественной службы посѣтилъ вдовствующую графиню Пемброкъ. Оттуда Великий Князь отправился въ Зоологической Садъ Парка Регента и потомъ удостоилъ своего присутствія обѣдь у барона Бруниова. Въ Понедѣльникъ, 12-го (24-го) Мая, Его Высочество посѣтилъ выставку картина въ Академіи Художествъ, въ Трафальгар-скверѣ, новый домъ Парламента, Вестминстерское Аббатство и Политехническій Институтъ, где находятся модели машинъ нового изобрѣтенія. Тутъ, съ Высокаго Путешественника и офицеровъ Его свиты сияли портреты посредствомъ дагерротипа. Вечеромъ Его Высочество изволилъ быть во Французскомъ театрѣ, въ ложѣ Королевы. 13-го (25-го) Мая, Великий Князьѣздилъ въ Гриничъ, где посѣтилъ госпиталь, школу морскихъ кадетъ и обсерваторію. Ея Величество Королева, возвратясь изъ Клермента, принимала Его ИМПЕРАТОРСКОЕ Высочество въ 5 часовъ вечера. По выходѣ изъ дворца, Высокій Путешественникъ отправился изъ Марлборо-Гоузъ, для постиженія вдовствующей Королевы, а оттуда къ Герцогинѣ Кентской. Вечеромъ, Его Высочество былъ въ Итальянской оперѣ, и слушалъ Женни Линдъ. На другой день, Великий Князь привилъ посѣщенія Принца Альберта и Князя Лейнингенского, и потомъ былъ у Ихъ Высочествъ Герцога и Герцогини Кембриджскихъ, Герцогини Глостерской и Принцессы Софии. Въ 43 часа по полудни, Его ИМПЕРАТОРСКОЕ Высочество отиравался, въ парадной формѣ, въ Эпсли-Гоузъ, къ Герцогу Веллингтону, а потомъ, перемѣнившись платѣ, поѣхалъ верхомъ въ Паркъ Регента, въ казармы 2-го гвардейскаго полка, котораго манежъ былъ превращенъ въ базаръ, устроенный знатными англійскими дамами въ пользу бѣдныхъ Ирландцевъ. Великий Князь сѣдалъ нѣсколько покупокъ у Маркизы Лондондерри, Леди Кланрикардъ, Леди Эльсбери, Леди Джерси, Леди Моунть-Эджкоммъ и Леди Коммермиръ. Потомъ Его Высочество обѣдалъ въ Букингемскомъ Дворцѣ, у Ея Величества Королевы. 15-го (27-го) Мая, Великий Князь, съ Принцемъ Альбертомъ, Герцогомъ и Принцемъ Георгиемъ Кембриджскими, Наслѣдникомъ Великимъ Герцогомъ Саксен-Веймарскимъ и Герцогомъ Веллингтономъ, присутствовалъ на плацу конной гвардіи, при смотрѣ отряда изъ 900 чел. гвардейскихъ войскъ, произведенномъ въ честь дня рожденія Королевы. Послѣ национального гимна „*God save the Queen*“, военная музыка играла „*Боже, Царя храни!*“ Въ половинѣ втораго часа, Его ИМПЕРАТОРСКОЕ Высочество, въ конно-гвардейскомъ мундирѣ, присутствовалъ при собраниі (*drawing-room*), бывшемъ при Дворѣ по случаю дня рождения Королевы. Въ этотъ день Великий Князь обѣдалъ въ Букингемскомъ Дворцѣ, и потомъ сопровождалъ Ея Величество въ оперный театръ, где, по окончаніи спектакля, Итальянская труппа процѣла гимнъ „*God save the Queen*“, который все собрание, состоявшее слишкомъ изъ 2,000 чел., слушало стоя.“

— Почти всѣ газеты сопровождаютъ извѣстіе о смерти О'Коннеля размѣненіями о политической деятельности этого замѣчательнаго человѣка. *Times* и *Morning-Chronicle* говорятъ о немъ противоположнымъ образомъ и представляютъ два полюса, между которыми обращаются суждѣнія газетъ объ О'Коннеле. Вотъ слова газеты *the Times*: „Внѣзапный конецъ полуѣвропейского народнаго движенія (*agitation*) почти незамѣтно проходитъ въ массѣ событий. Никто не спрашиваетъ, что будетъ дѣлать Ирландія? Смерть О'Коннеля не имѣетъ никакого влиянія на будущность. Его не стало, и дѣло его погасло. Отъ чего же? Конечно, не человѣческая рука произвела столь чудную перемѣну. О'Коннель не былъ подавленъ торжествомъ своихъ противниковъ, не былъ пораженъ интердиктомъ побѣдоносной партии. Насиліе не стѣнило его духа, гоненіе не истощило силъ его. Общественное мнѣніе не произнесло торжественнаго суда надъ нимъ. Онъ не былъ покинутъ массою своихъ приверженцевъ, не лишился благосклонности своей націи или церкви. Никакое событие, никакая революція, никакая превратность вещей не можетъ служить причиной этой замѣчательной перемѣны. Единственная причина заключается въ слѣдующемъ: О'Коннель пережилъ свой кре-

въ скutek czego WIELKI XIĘŻE pośpieszył ze złożeniem swojej attencji tak Królowej wdowie, jako też Xiężnie Kent, która się tam razem z nią znajdowała. Nazajutrz, w Niedzielę, w dzień Zesłania Ducha Świętego, JEGO WYSOKOŚĆ był na Mszy świętej w kaplicy Poselstwa, a po skończonym nabożeństwie odwiedził owodową Hrabinę Pembroke. Ztamtąd WIELKI XIĘŻE udał się wprost do Zoologicznego ogrodu Parku Regenta, pocztem zaszycił swoją oleością obiad u Barona Brunnowa. W Poniedziela, dnia 12-go (24-go) maja, JEGO WYSOKOŚĆ odwiedził wystawę obrazów w Akademii Sztuk w Trafalgar-square, nowy gmach Parlamentu, Probostwo Westminister i Instytut Politechniczny, w którym się znajdują modele nowo wynalezionych maschin. Tu zdjęte były portrety WIELKIEGO XIĘCIA i Oficerów JEGO orszaku, za pomocą daguerotypu. Wieczorem JEGO WYSOKOŚĆ znajdował się we francuskim teatrze, w loży Królowej. Dnia 13-go (25-go) maja, WIELKI XIĘŻE jeździł do Greenwich, gdzie zwiedził szpital, szkołę morskich kadetów i obserwatorium. Najjaśniejsza Królowa, za powróttem swoim z Clermont, przyjmowała JEGO CESARSĄ WYSOKOŚĆ o godzinie 5.ej wieczorem. Po wyjściu z pałacu Królowej, Dostojny Podróżny udał się do Malborough-House, dla odwiedzenia Królowej wdowy, a ztamtąd do Xiężnej Kent. Wieczorem JEGO WYSOKOŚĆ był na włoskiej operze i słuchał śpiewu Jenny Linds. Nazajutrz WIELKI XIĘŻE przyjmował odwiedziny Xięża Alberta i Leiningen, pocztem był sam u Xięstwa Cambridge, Xiężnej Gloucester i Xiężniczki Zofii. O pół do 5.ej z południa, JEGO CESARSĄ WYSOKOŚĆ udał się w paradnym mundurze do Apsley-House, dla odwiedzenia Xięcia Wellingtona, a potem zmieniwszy odzież, jeździł konno do Parku Regenta, dla zwiedzenia koszar 2-go pułku gwardyi, którego ujezdżalnia zamieniona została w bazar, urządzonej przez znakomitsze damy angielskie na rzecz Irlandzkich ubogich. WIELKI XIĘŻE zakupił kilka przedmiotów u Margrabiny Londonderry, oraz u Lady: Clanricard, Elsberry, Jersey, Mount-Age-commre i Commermire. Potem JEGO WYSOKOŚĆ był na obiedzie u Królowej w pałacu Buckingham. Dnia 15-go (27) maja, WIELKI XIĘŻE, wraz z Xięciem Albertem, Xięciem Cambridge i jego synem Jerzym, oraz Wielkim Xięciem Następca Sasko Weimarskim i Xięciem Wellingtonem, znajdował się na placu Konnej Gwardyi, w czasie msztry oddziału gwardyi, z 900 ludzi złożonego, która się odbywała na cześć urodzin Królowej. Po skończeniu hymnu: *God save the Queen*, chór muzyki wojennej wykonał narodowy hymn Rossyjski: *B.że zachowaj Cesarza!* O pół do drugiej, JEGO CESARSĄ WYSOKOŚĆ, w mundurze konnej gwardyi, był obecnym na zgromadzeniu (*driving room*), które się odbyło we dworze z okoliczności obchodu dnia urodzin Królowej. Dnia tego, WIELKI XIĘŻE był na obiedzie w pałacu Buckingham, pocztem towarzyszył Jęz Królewskiej Mości do teatru Opery, gdzie po skończonym widowisku, truppa włoska odspiewała hymn: *God save the Queen*, którego całe zgromadzenie, składające się przeszło z 2,000 widzów, wysłuchało powstaszy.“

— Wszystkie prawie gazety donosząc o śmierci O'Connela, zastanawiają siê nad polityczną działalnoścą tego niepospolitego człowieka. *Times* i *Morning-Chronicle* mówią o nim w sposób zupełnie przeciwny, i tworzą przeto jakby za dwa hieguny, między którymi obraża się sąd dzienników o O'Connelu. W gaz. *Times* piszą jak następuje: „Nagły kres półwiecznego narodowego ruchu (*agitation*), prawie niepostrzeżenie przechodzi w massie wypadków. Nikt nie pyta, co czynie będzie Irlandya? Śmierć O'Connela niewa żadnego wpływu na przyszłość. Równo z jego śmiercią, znika też i jego dziedzictwo. Cóż jest przyczyną tego? Już też nie ludzka ręka działała tak eufornią przemianę! O'Connel nie był przywolony tryumfem swych przeciwników, ani też porażony interdyktrem zwycięzkiego stronnictwa. Gwałtowne środki nie krępowali jego ducha, a prześladowanie nie odjęło mu sił jego. Opinia publiczna uroczystego sądu nad nim nie wydała. Nie był opuszczony od masy swoich zwolenników, ani utracił życzliwości swego ludu albo Kościoła. Żaden wypadek, żadna rewolucja, żadna niestałość rzeczy nie mogły spodawać tej nadarwanej przemiany. Jedyna przyczyna zawiera się w tem, iż „O'Connel przeżył swą wziętość i swoje potęgi.“ Unarl, zostawił juz bankrutem politycznym. Roląsię jego nie udało, nie

дить и свое могущество. Онь умеръ политическимъ банкротомъ. Игра его потерпяа не отъ искусства его противниковъ, но отъ малодушія его собственныхъ плановъ, отъ пустоты и фальшивости его дѣла. Онь былъ уже мертвъ для исторіи, прежде чѣмъ оставилъ берегъ Англіи." Совсѣмъ иначе судитъ газета *the Morning-Chronicle*: „Ирландія можетъ почитать этотъ годъ бѣдственнымъ. Изнуренная голодомъ и заразою, она должна еще похоронить своего величайшаго члѣвѣка. . . . О'Коннель, не смотря на проповѣданное имъ расторженіе союза (*Repeal*), былъ вполнѣ национальный, принадлежалъ всему государству. Онь не былъ чуждымъ для націи. Англія, какъ и Ирландія, лишилась великаго мужа. Нетерпимость пусты кричать, что онъ жилъ бесполезно. Такіе люди никогда не живутъ тщетно. Деятельность О'Коннеля заключалась въ сообщеніи движения всей Ирландіи. Это вспомогательное средство теперь потеряно для ирландского правительства, которое болѣе всего должно стараться о томъ, чтобы заступить мѣсто О'Коннеля." — Въ заключеніе *the Morning-Chronicle* советуетъ правительству, перевезти бренные останки О'Коннеля въ Ирландію на казенному пароходѣ.

— Въ Дублине получено третьего дня извѣстіе о кончинѣ О'Коннеля, которое, какъ ожидалось, не произвело никакого впечатлѣнія.

— Вновь назначенный Ирландскимъ намѣстникомъ графъ Клерендонъ, приѣхалъ третьего дня въ Дублинъ, и, по совершеніи установленной присяги, тотчасъ вступилъ въ должность.

— Сообщенное извѣстіе, что 21 с. м., уполномоченные министры: французскій, испанскій и португальскій, подписали съ лордомъ Пальмерстономъ договоръ объ интервенціи въ Португаліи, подтверждается. Франція, Англія и Испанія положили отправить къ португальскимъ берегамъ свои корабли, дабы, въ случаѣ надобности, действовать вмѣстѣ съ флотомъ Королевы Донны Маріи. Сверхъ того, посланы будутъ изъ Испаніи сухопутныя войска, кои, по прошествіи двухъ мѣсяцевъ, или по окончаніи экспедиціи, должны будутъ непремѣнно выступить изъ предѣловъ Португаліи. Договоръ объ этой интервенціи подписали: испанскій посланникъ, Г. Истурицъ, французскій уполномоченный, графъ Жарнакъ, лордъ Пальмерстонъ и португальскій посланникъ, баронъ Монкорво.

— Въ *Times* напечатано письмо изъ Опорто, написанное въ минуту отѣзда послѣдняго парохода 20 с. м., которое не оставляетъ никакого сомнѣнія на счетъ неосновательности извѣстія о высадкѣ въ Португаліи Донъ Мигуэла. Капитанъ англійской яхты, на коемъ будто бы прибылъ Донъ Мигуэль, увѣрилъ честнымъ слово Опортскія власти, что онъ никогда не принималъ на свое судно сего принца.

— Съ мыса Доброй Надежды, отъ 28 марта увѣдомляютъ, что сэръ Генри Поттингеръ не успѣлъ заключить договора съ начальникомъ Кафровъ Пато, и что по сему поводу, національная гвардія призыва на къ оружію.

28 Mai.

Обѣ палаты парламента приступили сегодня къ своимъ занятиямъ, послѣ праздника съ шествіемъ Св. Духа, и обѣ требовали отъ министровъ поясненія по португальскому дѣлу. Въ верхней падатѣ лордъ Брумъ спросилъ: могутъ ли министры представить конвенцію или другой документъ, состоявшейся между Англіею, Франціею и Испаніею, по означенному дѣлу. Лордъ Лансдоунъ объяснялъ на это отвѣтъ въ слѣдующій Понедѣлкѣ. Въ нижней падатѣ Г. Юмъ потребовалъ отъ министерства сообщенія инструкцій, данныхъ англійскимъ агентамъ въ Португаліи. Лордъ Джонъ Россель отказалъ въ томъ, объяснивъ, что акты сіи будутъ иметь представлены въ свое время. Г. Юмъ не удовольствовался этимъ, и пожелалъ знать, дѣйственно ли полковнику Вильде дана инструкція для приведенія въ исполненіе понудительныхъ мѣръ, въ случаѣ если бы юнта въ Порто не хотѣла принять предложеній условій. На это первый министръ сказалъ, что между французскимъ, испанскимъ, англійскимъ и португальскимъ кабинетами состоялся договоръ, о прекращеніи матежа въ этой послѣдней странѣ.

— Въ *Times* полагаютъ, что парламентъ въ концѣ слѣдующаго мѣсяца будетъ распущенъ. Новые палаты будутъ созваны осенью.

— Билль относительно сокращенія службы въ арміи, прочитанъ былъ въ верхней падатѣ въ третій разъ и принялъ.

презъ зрѣніе его противниковъ, ale przezъ bliskość wlastnychъ jego planówъ, przezъ czezość i falszywość popieranej przezeń sprawy. Przedъ opuszczeniemъ jeszcze brzegów Anglii, był on juž umarłym dla historyi." Wele inaczej siedzi gazeta *Morning-Chronicle*: „Rok ten dla Irlandii jest rokiem klęski najdotkliwszych. Uciśniona głodem i znęczana zarazą, musi jeszcze pogrzebać największego swego człowieka... O'Connell, pomimo zapowiedzianego przezeń zerwania Unii (*Repeal*), był w zupełności narodowym, i należał do całego kraju. Nie był on obcy dla nas. Anglia, wspólnie z Irlandią, straciła w nim wielkiego męża. Naprzótnie wola nietolerancja, iż O'Connell był bez pożytku dla kraju. Tacy mężowie nigdy nie żyją naprzono. Czynność O'Connela widzimy w nadaniu ruchu całej Irlandii. Posilkujący ten środek został teraz stracony dla rządu Irlandzkiego, który przedewszystkiem powinien starać się o to, aby móc kogo zastąpić miejsce O'Connela." Kończąc ten artykul, *Morning-Chronicle* radzi, aby rząd sprowadził do Irlandii zwłoki O'Connela na rządowym parostatku.

— Do Dublina nadeszła onegdaj wiadomość o śmierci O'Conella, która, że była spodziewana, nie sprawiła wielkiego wrażenia.

— Nowo mianowany Lord-namieſnik Irlandii, Hr. Clarendon, przybył zawezoraj do Dublina i objął natychmiast urzędowanie, wykonawszy wprzód przysięgę, prawem przepisaną.

— Potwierdza się, że d. 21 b. m. pełnomocni Ministrowie: Francji, Hiszpanii i Portugalii zawarli z Lordem Palmerstonem układ w zugletem interwencji w Portugalii. Francja, Anglia i Hiszpania mają wysłać swoje floty ku brzegom Portugaliskim, gdzie, w razie potrzeby, wspólnie z flotą Królewą Donny Marii działać będą. Prócz tego, Hiszpania wysyła wojska lądowe, które, po dwóch miesiącach, lub po doliętym celu wyprawy, obowiązane są natychmiast opuścić Portugalię. Protokół tej interwencji podpisany został przez Posła hiszpańskiego P. Xawerego Isturiz, francuzkiego, Hr. Jarnae, Lorda Palmerstona i Posła Portugalskiego Barona Moncorvo.

— *Times* ogłasza list z Oporto, napisany w chwili odejścia ostatniego parostatku d. 20 b. m., który nie pozostawi żadnej wątpliwości o falszywości nowiny dotyczącej wylądowania w Portugalii Don Miguela. Kapitan jachtu angielskiego, na którym Don Miguel miał przybyć, zaręczył na słowo honoru w ładzom w Oporto, że nie przyjmował nigdy na swój okręt tego Xięcia.

— Donoszą z przyłdku Dobrzej Nadziei, z dnia 28 marca, że Sir Henryk Pottinger nie zawarł układów z naczelnikiem Kafrów Pato, i że z tego powodu powołano znowu do broni gwardię narodową.

Dnia 28 maja.

Obie Izby parlamentowe rozpoczęły dzisiaj swoje obrady po seryach świątecznych i w obu żądano od Ministrow wyjaśnienia sprawy Portugaliskiej. W Izbie Wyższej zapytał Lord Brougham: czy Ministrowie mogą jej złożyć konwencję, lub jaki inny dokument, zawarty między Anglią, Francją i Hiszpanią, w sprawie Królewskiej Portugaliskiej? Lord Lansdowne odrzekł na to: że w przyszły Poniedziałek odpowiedź swoje udzieli. W Izbie Niższej zadał pytanie P. Hume: czy gabinet może zawiedzić Izbę o instrukcjiach, udzielonych agentom angielskim w Portugalii? Lord John Russell dał na to odmowną odpowiedź, oświadczając, że papiery pominięte złożyły w swoim czasie. P. Hume nie przestał na tej odpowiedzi, i żądał wiedzieć: czy istotnie Półkownik Wylde otrzymał instrukcje do użycia środków przymusu, w razie gdyby Junta w Oporto nie chciała przyjąć podanych warunków? Odrzekł mu na to pierwszy Minister, że między gabinetami: francuskim, hiszpańskim, angielskim i portugalskim zasły układy, w celu usmierzenia powstania w tym ostatnim kraju.

— *Times* mniema, że parlament jeszcze przed koncem przyszłego miesiąca rozwiązany będzie. Nowy zaś parlament zwołany ma być w jesieni.

— Bil względem skrócenia służby w wojsku, został po raz trzeci w Izbie Wyższej odczytany i przyjęty.

— Вице-адмиралъ графъ Дундональдъ (lordъ Ко-
ренъ) пожалованъ кавалеромъ ордена Бани; это слу-
жить подтверждениемъ извѣстія о возвращеніи ему
прежней должности.

— Въ Государственной газетѣ напечатаны дополнительные статьи къ статуту ордена Бани, по силѣ коихъ, орденъ сей, кромѣ Короля и гросмайстера, получать 952 лица, разделенные на три разряда: кавалеровъ большого креста, командоровъ и кавалеровъ. Онт. будетъ жалуемъ какъ за военные, такъ и за гражданскіе подвиги. Принцъ Альбертъ наименованъ гросмайстеромъ.

— Въ той же газетѣ сообщаютъ изъ Дублина отъ 25-го Мая, что тамошній републиканскій союзъ, получивъ извѣстіе о кончинѣ О'Коннеля отсрочилъ свое собраніе до слѣдующаго дня; общество сіе намѣрено издать къ ирландскому народу адресъ съ изъявленіемъ соболѣзванія, и объявить въ немъ, что дѣйствіе его будетъ продолжаться по прежнему, и по тѣмъ же правиламъ, которыя ему указалъ основатель онаго, О'Коннель. Совѣтъ общинъ, въ изъявленіе уваженія къ памяти О'Коннеля, отсрочилъ свои засѣданія на три недѣли.

— Англійское правительство, во вниманіе къ отличному состоянію здоровья на Востокѣ, въ Турции, Египѣ и Сиріи, предписало впредь до новаго постановленія уничтожить карантинный законъ для всѣхъ кораблей и ихъ грузовъ, приходящихъ изъ гаваней поименованныхъ выше странъ.

Испания.

Мадридъ, 20 мая.

Въ *Tiempo*, въ видѣ офиціального извѣстія напечатано, что министры, по важнымъ обстоятельствамъ, препятствующимъ имъ управлять дѣлами, рѣшились отказаться отъ своихъ должностей, колѣ скоро препятствія сіи не будутъ устраниены. Это относится къ несогласію между Королемъ и Королевою, которое день ото дня становится явнѣе.

— Министръ финансовъ Г. Саламанка отправился третьего дня, по порученію своихъ товарищѣй, изъ Аранжуэса въ Прадо, дабы представить Королю, чтобы онъ перенесъ на жительство въ мѣстопребываніе Королевы, и сдѣлалъ первый шагъ къ примиренію. Король не изъявилъ желанія воспользоваться этимъ совѣтомъ, и, какъ говорятъ, помышляетъ о разводѣ. Ноится также слухъ, что Королева намѣрена отречься отъ престола въ пользу своей сестры. Навѣрное можно сказать, что французскій посланникъ живетъ въ тѣсныхъ сношеніяхъ съ Г. Саламанкою, и напротивъ этого всячески старается избѣгать предсѣдателя министровъ Г. Пачеко.

— Королева пригласила на сихъ днѣахъ къ обѣденному столу всѣхъ офицеровъ гарнизона въ Аранжуэсъ, и объявила имъ, что вскорѣ произведеть смотръ, на который прибудетъ верхомъ, въ фельдмаршальскомъ мундирѣ.

— Г. Гуэль, который имѣлъ быть отправленъ въ Кубу, по приказанію Королевы, получилъ свободу.

— Третьего дня прибылъ сюда изъ своего изгнанія генералъ Родиль. Ожидаютъ также здѣсь генерала Ногуэрса, по приказанію которого разстрѣлана матерь Кабреры.

— 500 Португальцевъ, которые бѣжали въ Испанию отъ преслѣдовавшихъ ихъ инсургентовъ, были въ Алкамиесѣ обезоружены и 14 числа должны были прибыть въ Замору. Генералъ Конча, по видимому, не желаетъ лавровъ, которые онъ могъ бы пожинать въ Португалии; подъ предлогомъ болѣзни, онъ постоянно пребываетъ въ Мадридѣ, не думая отправляться за границу, для принятия команды надъ наблюдательнымъ корпусомъ.

22 мая.

Уже дважды Королева въ Аранжуэсѣ подвергала жизнь свою опасности. Въ то время, когда онаѣ хала по берегу Тага въ экипажѣ, заложенномъ четверкою лошадей, которыми сама правила, двѣ переднія лошади нечаянно бросились въ сторону и опрокинули бы экипажъ въ рѣку, если быѣ хавашій подѣлъ лакѣй не удержалъ лошадей. На другой день Королева перенесла въ своемъ кабріолетѣ чрезъ лежавшее на дорогѣ бревно съ такою быстротою, что въ ея экипажѣ изломалось колесо. Къ счастію Королева осталась невредима.

— Министерство, желая деликатнымъ образомъ устранить генерала Серрано изъ дворца, предложило ему

— Vice-Admiral Hr. Dundonald (Cochrane) mianowany zosta³ kawalerem wielkiego krzyża orderu Laziennego; co potwierdza dawniejszą wiadomość, że tenze do swego stopnia przywrocony zosta³.

— Gazeta rządowa og³osi³a kilka nowych dodatków do statutu orderu Laziennego. Order pomieniony, pod przewodnictwem Króla i Wielkiego Mistrza liczyœ bœdzie 952 członków, podzielonych na trzy klasy, to jest: kawalerów wielkiego krzyża, komandorów i kawalerów; mo¿e zaœ byœ zarówuo udzielany cywilnym jako i wojskowym. Xiążę Albert mianowany zosta³ wicemistrzem.

— *Times* donosi z Dublina pod dniem 25 maja, że tamczny Związek repealski, po otrzymaniu wiadomości o zgonie O'Connella, odroczył swoje zgromadzenie z dnia dzisiejszego na jutro; chce on wydać do Indu Irlandzkiego adres ubolewania oraz oświadczenie w nim, że działalność Związku trwaœ bœdzie nadal podleg tych samych przepisów, jakie mu wskaza³ za prawid³o twórcy jego O'Connell. Rada gminna, dla uczczenia pamięci O'Connella, odroczyła posiedzenia swoje od dzis za trzy tygodnie.

— Rząd angielski wziaszy pod uwagê doskonały stan zdrowia na Wschodzie, w Turcji, w Egipcie i Syrii, kazal znieœ aż do nowych rozkazów prawa kwarantany dla wszystkich okrętów i ich ładunków, przybywających z portów wyżej wymienionych krajów.

Hiszpania.

Madryt, 20 maja.

Tiempo ogłasza za rzecz urzędu, że Ministrowie znajdując w zarządzie przeszkoły, postanowili złożyć urzędownie, jeżeli te usunięte nie będą. Jest to mowa o nieporozumieniach między Królową a Królem, które coraz się jawniej okazują.

— Minister skarbu, P. Salamanca, udał siê onegdaj, z poleceniem od swoich kolegów, z Aranjuez do Pardo, w celu przełożenia Królowi, iżby sobie obrał mieszkanie w tym miejscu, gdzie i Królowa przebywa, i poczynił kroki do pojedania się. Król jednak nie okazał bynajmniej chęci do korzystania z tej rady, i jak mówią, zamysla o rozwodzie. Krążą także pogłoski, że Monarchini chce złożyć koronę na rzecz swojej siostry; z pewnością zaś utrzymywać można, że Poseł francuski w ścisłych źyje stosunkach z P. Salamanca, a najmocniej unika Prezesa Ministrów, P. Pacheco.

— Królowa zaprosiła przed kilku dniami na obiad wszystkich oficerów załogi Aranjuez, przyczem oświadczenie-ja im, że niebawem odhywać ma przegląd, na którym znajdować się będzie konno, w mundurze seldmarszałka.

— P. Guöl, który miał byœ odwieziony do Kuby, z rozkazu Królowej na wolnoœ wpu¶ezony zosta³.

— Jeneral Rodil przyby³ tu onegdaj z wygnania swego. Także spodziewany tu jest Jeneral Nogueras, który matkę Gabrery rozstrzelala kazał.

— Owi 500 Portugalczyków, którzy schronili siê do Hiszpanii przed  cigajacymi ich powstancami, zostali w Alcamies rozbrojeni i dnia 14 mieli przyby  do Zamory. Jeneral Concha nie zdaje siê by c chciwym na warzyny, jakieby móg³ w Portugalii zebra , gdyż pod pozorem s³aboœ siedzi ciągle w Madrycie, nie my slac uda  siê na granic , dla objecia dowództwa nad korpusem obserwacyjnym.

Dnia 22 maja.

Królowa już po dwukro e naraziła w Aranjuez źycie na niebezpieczenstwo. Raz gdy siê powoziła sama cztero-konnym pojazdem nad brzegiem Tagu, przednie konie poskoczyły na bok i byłyby powóz w rzekę wrzucony, gdyby jadący z boku lakaj nie był ich wstrzymał. Nazajutrz przejezdzała w swoim kabryolecie obok leżącego przy drodze kloca z takim p adem, ze się koło złamało i powóz się przewrócił. Szczęściem Królowa nie doznała żadnego szwanku.

— Ministrowie ch c delikatnym sposobem usun c Je-nerala Serrano z pałacu, oskarowali mu posad  Jeneral-

должность генераль-капитана острова Кубы; но Серрано объявилъ, что здоровье его не вынесетъ тамошняго климата, и что онъ предпочитаетъ провести прекрасное время года въ Аранжуэсѣ. Прогрессисты, пользуясь этимъ желаніемъ министровъ назначить для генерала Серрано важное мѣсто, представили Королевѣ, въ отсутствіе министровъ, что генераль сей былъ бы способенъ занять постъ военнаго министра, и вмѣстѣ съ Гт. Олазагою, Мендизабелемъ и другими прогрессистами, могъ бы войти въ составъ нового кабинета. Въ слѣдствіе сего, третьяго дня поговаривали даже, что Королева въ самомъ дѣлѣ рѣшилась образовать новое министерство. Но модерады, по совѣщаніи съ молодыми генералами, отправили депутатомъ въ Аранжуэсъ младшаго генерала Кончу, который отъ имени своихъ товарищъ объявилъ Королевѣ, что они не могутъ ручаться за вѣроность арміи въ такомъ случаѣ, если будетъ составлено прогрессистское министерство. Въ слѣдствіе сего Королева отказалась отъ своего предположенія. — Английскій посланникъ внезапно заболѣлъ мигренью, а министры успокаиваются послѣ опасеній на счетъ угрожавшаго кризиса.

— Слышино, что Королева подписала уже декрѣтъ, возвращающій Эспартеро всѣ его достоинства и званія.

25 Mai.

Вчера Королева возвратилась во дворецъ вмѣстѣ со всѣми министрами, изъ Аранжуэса. Король все еще живеть въ Пардо, где занимается охотою и биллиардною игрою. Генераль Серрано прибылъ за нѣсколько часовъ до возвращенія Королевы.

— Разнесся слухъ, что Сарагоскій гарнізонъ объявилъ себѣ противъ правительства, и что герцогиня Монпансье провозглашена тамъ испанской Королевою.

— Мы имѣемъ извѣстія изъ Лиссабона отъ 18 Маі. Наканунѣ этого дnia, Са-да-Бандѣра увѣдошилъ графа Вингаesa, что срокъ перемирия, заключеннаго при посредничествѣ англійскаго полковника Вейльда, оканчивается чрезъ двадцать четыре часа. Опортескай юнты постоянно отказывались принять предложенную конвенцію съ правительствомъ, а между тѣмъ получено извѣстіе, что Мадера, Терсейра и Ангола присоединились къ возмущенію. 17-го, мятежники обстрѣливали, на сѣверѣ Португалии, крѣпость Валенсу, лежащую на Минью, противъ испанской пограничной крѣпости Туи.

Barcelona, 20 Mai.

Казнь Тристани въ Сольсонѣ, которую за 10 предъ сѣмъ лѣтъ приказалъ онъ поджечь, совершилась при многочисленномъ стечениіи народа. Тристани, который во времія долговременной междуусобной войны, съ 1833 по 1840 годъ, не пощадилъ никогда ни одного непріятеля, и по повелѣнію коего разстрѣляно по крайней мѣрѣ 1,200 человѣкъ, умеръ какъ трусы; съ разстрѣленными духомъ, дрожащаго всѣмъ тѣломъ, должно было его болѣе нести, чѣмъ вести на мѣсто казни. Онъ родился въ Ардеболѣ и жилъ 53 года; воспитывался въ Сольсонѣ, и въ 1822 году посвященъ былъ въ духовный санъ. Вскорѣ послѣ этого произошли извѣстныя события въ Испаніи. Тристани обявилъ себѣ въ пользу самодержавія Короля и собралъ роялистскій корпусъ волонтеровъ. За свои заслуги Королемъ Фердинандомъ возведенъ онъ былъ, въ чинѣ капитана; полковника, потомъ бригаднаго генерала, а наконецъ, при окончаніи войны, пожалованъ былъ жиронскимъ каноникомъ; но сіе послѣднее званіе совершило несоответствовало его духу; онъ чаще пребывалъ на охотѣ, чѣмъ въ церкви и капитулѣ. Въ 1843 году снова взялся онъ за оружіе и безжалостно преслѣдовалъ христиновъ. Всѣ захватываемые имъ офицеры и солдаты были безъ исключенія разстрѣливаемы; если же попадались въ его руки помѣщики или другіе не военные лица, то онъ приказывалъ обличать горячою смолою имъ головы и такъ отпускалъ ихъ на родину.

— Другой карлистскій начальникъ, Лосъ-де-Эрольесъ, взялъ былъ въ деревенскомъ домѣ; при нападеніи онъ храбро защищался, и такъ какъ не хотѣлъ сдаться, то его застрѣлили. Также захвачены и разстрѣлены, ворвавшіеся въ Каталонію изъ Франціи, Шатель Хозе Россель и комендантъ Валеріо Рока.

— Генераль Павія обнародовалъ амнистію, для всѣхъ Карлистовъ, которые явятся въ продолженіе восьми дній.

nego Kapitana wyspy Kuba; ale Serrano oswiadczył, że klimatu tamiecznego nie zniostoby jego zdrowie, i że woli piękna porę roku przepędzić w Aranjuez. Progresiści, korzystając z tej chci Ministrów przeznaczenia Jeneralowi Serrano swietnego stanowiska, przedstawiли Królowej, podczas nieobecności Ministrów, że Jeneral Serrano byłby zdolny na Ministra wojny, i wspólnie z panami Olozaga, Mendizabal i innymi progressistami mógłby utworzyć nowy gabinet. Jakoż onedaj głoszono, że Królowa postanowiła utworzyć nowe ministerstwo. Ale moderadzi, po naradzeniu się z młodemi Jeneralami, wyslali w deputacyi do Aranjuez młodszego Jeneralu Concha, który w imieniu kolegów swoich oswiadczył Królowej, że nie mogą ręczyć za wierność armii, jeżeli utworzone będzie progressistowskie Ministerstwo. W skutku tego Królowa zaniechala podobnej myсли — Posel angielski dostał gwałtownej migrany, a Ministrovi odpoczywaja po obawie przebytego przesilenia.

— Słychać, że Królowa podpisała juž dekret, przywracający Esparteremu wszystkie jego stopnie i tytuły.

Dnia 25 maja

Wezoraj, wróciła Królowa do Madrytu, a z nią razem przybyli wszyscy Ministrovi z Aranjuez. Król bawi ciało w Pardo, gdzie siê zajmuje polowaniem na królik i grą w billard. Jeneral Serrano przybył na kilka godzin przed Królową.

— Rozeszła się wieś, że załoga Saragossy ogłosiła się przeciwko rządowi, i że Xięzne Montpensier obwolała Królową hiszpańską. Wiadomość ta jest niepewną.

— Mamy tu wiadomości z Lizbony, dochodzące do d. 18 b. m. W wigilię doia tego, Sa-da-Bandeira kazał uwiodomić Hrabiego Vinhaes, że zawieszenie broni, zawarte za pośrednictwem angielskiego Półkownika Wyld, upływa za 24 godzin. Junta Oporteska wzbraniała się ciągle przystąpić do zaproponowanego układu, zwłaszcza gdy w tymże czasie otrzymała wiadomość o przyłączeniu się do powstania Madeiry, Terceiry i Augoli. Dnia 17 bombardowały powstańcy warownię Valenza, w północnej Portugalii, leżącą naprzeciwko hiszpańskiej twierdzy pograniczej Tuy, nad rzeką Minho.

Barcelona, 20 maja.

Straceenie Tristana w Solsonie, które niegdyś przed 10 laty podpalic kazał, odbyło się przy ogromnym zbiegowisku ludu. Tristany, który podczas długotrwałej wojny domowej; od 1833 do 1840 roku, nigdy żadnego nie ułaskawił nieprzyjaciela, na którego rozkaz przynajmniej 1,200 ludzi zostało rozstrzelanych, umarł jak tchórz; zupełnie zgębionego, drżącego na calem ciele, musiano wieczej nieść niż prowadzić na miejsce straceenia. Urodził się on w Ardebol i żył lat 53; nauki pobierał w Solsonie, a w r. 1822 otrzymał święcenie kapłańskie. Atoli wkrótce potem wybuchły wiadome wypadki w Hiszpanii; Tristany ogłosił się za królem absolutnym i zebrał rojalistowski korpus ochotników. Z powodu czynu swoich usług, mianowany został przez Króla Ferdynanda kolejno kapitanem, Półkownikiem, potem Jeneralem brygady, a w końcu wojny Kanonikiem w Girona. Ale ta ostatnia posada wecale nie była dla niego stosowna; więc przебierał na połowaniu, niż w kościele i kapitule. W r. 1833 wziął się znów do broni i wygłosił krwawą wojnę krytynistom. Wszyscy ujęci przez niego oficerowie i żołnierze zostali bez wyjątku rozstrzelani, jeżeli zaś dostali się w jego ręce obywatele lub inne osoby cywilne, kazał im wrzącą smołą głowy oblewac i tak do domu odsyłał. Od r. 1840 do 1846 żył ukrywany przez swych stroników w górach Ardebol.

— Los De Eroles, drugi naczelnik Karlistowski, napadnięty w domu wiejskim, bronit się mężnie, a gdy s'ę poddać nie chciał, został zastrzelony. Podobnie pleban Jose Rosel i komendant Valerio Roca, który z Francji wtargnął do Katalonii, zostali ujęci i rozstrzelani.

— Jeneral Pavia ogłosił amnestię dla wszystkich Karlistów, którzy się stawić będą w przeciągu dni ośmiu.

ПЕРСИЯ.

Багдадъ, 12 марта.

По извѣстіямъ изъ Тегерана, въ эту столицу постоянно прибываютъ баталіоны пѣхоты и отряды конніцы персидской, и уже собралось несколько дивизій войска разнаго оружія. Къ 21-му Марта собирается туда весь корпусъ, назначенный для военной экспедиціи. Впрочемъ черезъ несколько дней, корпусъ, образующій авангардъ, и состояцій изъ 12,000 человѣкъ, выступитъ къ Корассану подъ начальствомъ брата персидскаго Шаха, Гамзехъ - Мурзы; другой корпусъ, съ тяжелою артиллерию вскорѣ отправится въ — слѣдъ за авангардомъ; вообще полагаютъ, что персидскій Шахъ будетъ лично командовать войсками. — Туркоманы, поселившіеся на восточной сторонѣ Каспійскаго моря, предиринали, въ прошедшемъ мѣсяцѣ, наступательное движение. Эти племена для Персии — тоже самое, что Курды для Турции; препятствия миру, они безпрестанно беспокоятъ Персию. Но Туркоманы будутъ вскорѣ достойно наказаны, ибо, по видимому, неѣть сомнѣнія въ томъ, что эта военная экспедиція направлена противъ нихъ; можетъ быть, что эта же экспедиція двинется далѣе къ Бухарѣ и Хивѣ, если ханы сихъ городовъ не выдаутъ персидскихъ плѣнниковъ, коихъ донынѣ содержать у себя. Предположеніе, что экспедиція сія назначена была на востокъ, возникло отъ того, что недавно прибыли въ Тегеранъ трое Афганистанцевъ, а именно одинъ изъ Кабула, другой изъ Кандагара а третій изъ Герата; но прибытие ихъ въ столицу, имѣть только цѣлію вопросъ заключенія болѣе тѣснаго союза между Персию и странами, отправившими ихъ въ качествѣ депутатовъ. Прибытие ихъ внушило неѣкоторымъ опасенія дипломатикѣ, которая потребовала даже отъ персидского правительства объясненія въ этомъ отношеніи. Персидское правительство увѣрило своихъ мѣщественныхъ союзниковъ, что при этомъ случаѣ оно не намѣрено перемѣнить положенія дѣлъ въ центральной Азіи, но хочетъ только обезопасить свои границы со стороны Туркестана. И въ самомъ дѣлѣ, все, по видимому, подтверждаетъ истину сего. Однако эти обстоятельства, а равно неѣсколько продолжительныхъ совѣщаній въ Эрзерумѣ, показались англійскому посланнику въ Тегеранѣ столь важными, что онъ рѣшился отерочить свой выѣздъ въ Европу, куда, по дозволенію своего правительства, данного ему еще за годъ предъ симъ, собирался уже былоѣхать.

— Изъ Персии сообщаютъ, что въ Персидскомъ мѣстечкѣ Кои, недавно скончался принцъ Мурадъ-Али, 85-й сынъ персидскаго Шаха, Фети-Али, который имѣлъ 104 дѣтей, изъ коихъ еще въ живыхъ 39.

СѢВ. АМЕР. СОЕД. ШТАТЫ.

Въ Нью-Йоркскихъ газетахъ, отъ 30 Апрѣля сообщаютъ извѣстіе, что вся американская армія подъ начальствомъ генерала Скотта, приближается къ столице Мексики. Мексиканцы хотѣли сначала оказывать сопротивленіе на такъ называемомъ *Puente nacional* (национальномъ мосту), но оставили сію позицію и заняли другую при Халапѣ, где вѣрою произойдетъ важная битва. Слышино, что Сантьяго выступилъ туда, послѣ усмиренія столицы, рѣшившись вести самую упорную войну. Носятся слухи, требующіе подтвержденія, будто бы слишкомъ 2,900 американскихъ солдатъ заболѣло въ Веракруцѣ желтухой и кровавымъ линосомъ. Замокъ Сантьяго д'Улоа имѣли обратить въ лазаретъ. Генералъ Тайлоръ остановился въ 4 хъ англійскихъ миляхъ передъ Монтереемъ, а генералъ Вульсъ отрядомъ въ 5,000 чел. при Буэна-Вистѣ. Говорили, что мексиканскій генералъ Уррея находится съ 2,000 чел. и съ корпусомъ артиллеріи при Линаресѣ. Городъ Алварадо перешелъ дѣйствительно, безъ всякаго сопротивленія въ руки Американцевъ. Коммодоръ Перри отправился со всѣмъ флотомъ изъ Вера-Круса, для овладѣнія всѣми торговыми городами при мексиканскомъ заливѣ. Тлякотальпа, прекрасная гавань къ югу отъ Алварадо, была уже взята.

ПЕРСИЯ.

Bagdadъ, 12 марта.

Wedlug doniesieni z Teheranu, ściagaj± siê cia³e do tej stolicy bataliony piechoty i konnicy perskiej, i ju¿ kilka dywizji wojska wszelkiej broni jest zebranych. Do 21 marca bedzie ju¿ tam zgromadzony ca³y korpus, do wyprawy wojennej przeznaczony. Zresztą za kilka ju¿ dni korpus stanowiący straż przednią, z 12 000 żołnierza, wyruszy ku Korassan, pod dowództwem Hamzeb Mirzy, brata Szacha perskiego; drugi korpus, mający przy sobie ciężką artylerią, uda się wkrótce za tą przednią strażą. Nie wiadomo jeszcze, kto obejmie naczelne dowództwo nad ca³ej tej wyprawie; utrzymują powszechnie, że sam Szach perski stanie na czele swego wojska. — Turkomani, od wschodniej strony Kaspijskiego morza osiadli, przedsięwzięli w przesz³ym miesi±cu ruch zaczepny. Te plemiona s± tem dla Persji, czem Kurdowie dla Turcji; ustawnie zaburzając pokój, sprawiają Persji ustawniczny kłopot. Wkrótce jednakże będą należycie skarceni, zdaje siê bowiem nie wątpliwa rzecza, że teraźniejsza wyprawa wojenna przeciw nim jest wymierzona; być atoli może, że taż wyprawa posunie siê dalej do Buchary i Chiwy, ježliby Chauowie tych miast wzbraniali siê wydać jeńców perskich, których dotąd u siebie zatrzymuj±. Domysły, iż cel tej wojennej wyprawy wymierzony by³ bardziej na wschód, wynikły z³ad, iż niedawno przybyli do Teheranu trzej wysłańcy z kraju Afganów, mianowicie jeden z Kabulu, drugi z Kandaharu, a trzeci z Heratu; atoli przybycie ich do stolicy zdaje siê miec na celu tylko kwestią s±silejszego przymierza miedzy Persja a państwami, które ich w deputacji w³a¶ty. Z tem wszystkim przybycie ich nabawiło niespokojno¶ci dyplomaçy tutejszą, która nawet zażądała od rządu perskiego obja¶nień w tej mierze. Rząd perski zapewnił swych pot¢zych sprzymierzenieców, że niema bynajmniej na celu zmieniać stanu rzeczy w Azji środkowej, lecz idzie mu tylko o to, aby granice swoje od Turkistanu zabezpieczyć. I w samej rzeczy wszystko zdaje siê mówić zatem, że nie inny jest cel tej wyprawy. Jednakże te okoliczno¶ci, równie jak i przedłuższe konferencje w Erzerum, wydały siê angelskiemu Ambasadorowi w Teheranie tak wa¿ną rzecza, że postanowił odwiec wyjazd swój do Europy, dokąd na mocy pozwolenia swego rządu (od roku mu udzielonego) ju¿ siê by³ wybierał.

— Dowiadujemy siê z Persji, że w miasteczku perskiem Khoi, umarł niedawno Xiâze Murad-Ali, 85-ty syn Szacha perskiego Fethi-Alego, który miał 104 dzieci, a z tych jeszcze żyje 39.

STANY-ZJEDNOCZONE AMERYKI PÓŁNOCNEJ.

Gazety New-Yorkskie z d. 30 kwietnia zawierają z Veracruz te wiadomo¶ci, że ca³a Amerykańska armia, pod rozkazami Jenerała Scotta, jest w pochodzie ku stolicy Meksyku. Meksikanie chcieli z pocz¹tku stawić opór na tak zwanym *Puente nacional* (mostie narodowym), ale opu¶cili to stanisko dla rozlozenia siê pod Jalapą, gdzie podobno do wa¿nej przyjazdzie rozprawy. Słychać, że Santa Anna wyruszył tam po uspokojeniu stolicy, z wiêkszym ni¿ przedtem postanowieniem prowadzenia zaciętej wojny. Nie zarzeczone pogłoski donoszą, że wiêcej ni¿ 2,000 amerykańskich żołnierzy zachorowało w Veracruz na żółtakzê i dysenterię. Zamek San Juan d'Ulloa miano na szpital obróci . Jeneral Taylor sta  o 4 mil angelskie przed Monterey; Jeneral Wool w 5,000 ludzi pod Buena Vista. Mówiono, że Meksykański Jeneral Urrea stoi we 2,000 ludzi i z korpusem artyleryi pod Linares. Miasto Alvarado wpadło i stotnie, i to bez żadnego oporu, w ręce Amerykanów. Kommodor Perry popłynął z ca³ą flotą z Veracruz dla zaborania wszystkich portowych miast przy zatoce Meksykańskiej; Tlacotalpa, piękny port na południe od Alvarado, by³ ju¿ wzięty.